

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Ulica plemića Borelli 9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Zadru, po sutkinji tog suda Nevi Lukin, u pravnoj stvari tužitelja Marka Perića iz Zadra, Ulica M. Vlačića 16, OIB: 29656442248, zastupanog po punomoćniku Igoru Rujaku-Marčiću, odvjetniku u Zadru, protiv tuženika Osnovna škola Šime Budinića, Zadar, Put Šimunova 4, OIB: 83934515407, zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Marinović i partneri j.t.d. Zadar, radi utvrđenja nedopuštenosti odluke o otkazu i vraćanja na rad, nakon održane glavne javne rasprave zaključene 2. srpnja 2026. u nazočnosti tužitelja i punomoćnika tužitelja te punomoćnika tuženika, 30. srpnja 2026. javno je objavio i

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

„I. Utvrđuje se da je nedopuštena odluka Tuženika Osnovna škola Šime Budinića, OIB: 83934515407, sa sjedištem u Zadru, Put Šimunova 4, 23 000 Zadar, o izvanrednom otkazu ugovora o radu na neodređeno vrijeme, klasa: 112-03/26-02/02, urbroj: 2198-1-6-26-1, od 30. ožujka 2026. godine, slijedom čega radni odnos Tužitelja Marka Perića, OIB: 29656442248, Zadar, Ulica Matije Vlačića 16 kod Tuženika Osnovna škola Šime Budinića, OIB: 83934515407, sa sjedištem u Zadru, Put Šimunova 4, 23 000 Zadar, nije prestao.

II. Nalaže se Tuženiku vratiti Tužitelja na rad, na radno mjesto učitelja informatike, u roku 15 dana.“

r i j e š i o j e

I. Odbacuje se tužba u dijelu koji glasi:

„Utvrđuje se da je nedopuštena odluka Tuženika klasa: 004-06/26-01/01, urbroj: 2198-1-6 26-2, od 17. travnja 2026. godine.“

II. Nalaže se tužitelju po osnovi naknade troškova ovog parničnog postupka isplatiti tuženiku iznos od 625,00 Eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 30. srpnja 2026. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu parničnih troškova u iznosu od 687,50 Eura sa zakonskom zateznom kamatom kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj Marko Perić (dalje: tužitelj) 4. svibnja 2026. ovom sudu podnosi tužbu protiv tuženika Osnovna škola Šime Budinića (dalje: tuženik) u kojoj navodi da je radni odnos stranaka zasnovan temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme temeljem natječaja klasa: 112-01/24-02, urbroj: 2198-1-6-24-01, od 15. studenoga 2024. uz probni rad u trajanju od tri mjeseca, odnosno do 15. veljače 2025. Tužitelj da je temeljem gore navedenog Ugovora o radu kod tuženika, kao poslodavca, obavljao poslove učitelja informatike, te je afirmacija njegove kompetencije za to radno mjesto eksplicite navedena u odredbi čl. 4. st. 2. Ugovora, koja glasi „Radnik je stručan za obavljanje poslova ovog radnog mjesta sukladno odredbi čl. 105. st. 6. Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi i odredbi članka 15. Pravilnika o odgovarajućoj vrsti obrazovanja učitelja i stručnih suradnika u osnovnoj školi (Narodne novine broj 6/19 i 75/20).“ Dana 30. ožujka 2026. tuženik da je donio Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu na neodređeno vrijeme klasa: 112-03/26-02/02, urbroj: 2198-1-6-26-1 kojom je tužitelju izvanredno otkazan Ugovor o radu te je odlučeno da isti prestaje danom dostave same Odluke o otkazu odnosno da istome pripadaju materijalna prava glede naknade za neiskorišteni godišnji odmor. U bitnome, kao razlog izvanrednog otkazivanja Ugovora o radu tuženik da je naveo tužiteljevu nestručnost za obavljanje poslova učitelja informatike, što da je utvrđeno provedenom revizijom svih djelatnika tuženika. Konkretno, da tužiteljeva vrsta obrazovanja stručni prvostupnik inženjer informacijskih tehnologija, nije propisana kao odgovarajuća za radno mjesto učitelja informatike, o čemu da je prethodno pribavljeno mišljenje Ministarstva znanosti, obrazovanja i mladih. Protiv Odluke o izvanrednom otkazu tužitelj da je 09. travnja 2026. reagirao Zahtjevom za zaštitu prava, kojom je iskazao protivljenje takvoj nezakonitoj odluci tuženika te je istoga pozvao da preispita pobijanu Odluku i da ju stavi van snage. Odlukom od 17. travnja 2026. klasa: 004-06/26-01/01, urbroj: 2198-1-6-26-2 tuženik da je odbio zahtjev tužitelja, sve prema tamo navedenom obrazloženju. Ovakvim slijedom događaja da su se ispunili procesni uvjeti da tužitelj zaštitu svojih prava i interesa zatraži putem suda, odnosno, da se sudskim pravorijekom utvrdi kako su osporena Odluka o otkazu kao i njoj slijedeća Odluka kojom je odbijen tužiteljev zahtjev za zaštitu prava nedopuštene i pravno neutemeljene s više zakonskih osnova, te kako radni odnos tužitelja kod tuženika nije prestao. Prvo, čl. 116. st. 1. Zakona o radu da propisuje da poslodavac i radnik imaju opravdani razlog za otkaz ugovora o radu sklopljenog na neodređeno ili određeno vrijeme, bez obveze poštivanja propisanog ili ugovorenog otkaznoga roka (izvanredni otkaz), ako zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa ili neke druge osobito važne činjenice, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka, nastavak radnog odnosa nije moguć. Dakle, osnov za izvanredno otkazivanje ugovora o radu da je teška povreda obveze iz radnog odnosa odnosno druga osobito važna činjenica koja nastavak radnog odnosa čini nemogućim. Naknadno utvrđena formalna nestručnost radnika za obavljanje poslova za radno mjesto na koje je primljen prije 15 mjeseci i koje je cijelo vrijeme trajanja ugovora uredno obavljao, i to iz razloga neodgovarajuće vrste njegova obrazovanja, da nije i ne može biti ni jedna od valjanih osnova za izvanredno otkazivanje ugovora o radu, tim više što je u konkretnom slučaju riječ o isključivom propustu poslodavca da prilikom zasnivanja radnog odnosa s radnikom valjano evaluiira kompetenciju i formalne preduvjete njegove stručnosti iz priložene natječajne dokumentacije i da iste supsumira pod uvjete natječaja. Tuženik da se u Odluci o otkazu ne poziva na zakonsku osnovu na kojoj temelji istu (dok se druga utanačenja iz obrazloženja odluke poprilično minuciozno podupiru zakonskim i podzakonskim normama), pa da samim time ostaje nejasno da li okolnost

insuficijentne razine tužiteljeva obrazovanja, u smislu odredbe čl. 116. Zakona o radu, za poslodavca predstavlja tešku povredu iz radnog odnosa ili pak drugu osobito važnu činjenicu zbog koje nastavak radnog odnosa u konkretnom slučaju ne bi bio moguć. Takav „propust“ tuženika da činjenični supstrat supsumira pod pravni okvir u samoj Odluci o otkazu da je zapravo nemušat pokušaj da se prekrije nepoznavanje instituta izvanrednog otkaza kao takvog i razloga zbog kojih se isti uopće može dati. *Ratio* navedene zakonske odredbe koja regulira ovaj pravni institut da je u tome da se jednoj ugovornoj strani da mogućnost izvanrednog otkazivanja u stanju akutne povrede radnog odnosa koja uz element ozbiljnosti ima i karakter iznenadnosti, naglosti, i koja se može manifestirati bilo kao skrivljena i teška povreda radnog odnosa, bilo kao osobito važna činjenica koja također ima podlogu u skrivenom ponašanju radnika/poslodavca. A to što je poslodavac nekakvom revizijom tužiteljeva dosjea, nakon 15 mjeseci kontinuiranog rada, došao do saznanja da vrsta njegova obrazovanja nije propisana kao odgovarajuća za radno mjesto na koje je primljen, da nije i ne može biti valjana osnovana za izvanredno otkazivanje ugovora o radu. Ovo tim više što je riječ o isključivom propustu poslodavca da prilikom zapošljavanja radnika provjeri ispunjava li on uopće formalne kriterije za primitak na to radno mjesto. I sada, kada je nakon 15 mjeseci rada shvatio, bolje reći kada mu je Ministarstvo to reklo, da je napravio propust ne provjerivši natječajnu dokumentaciju koju mu je tužitelj dostavio, sada da tuženik putem izvanrednog otkaza na tužitelja prevaljuje teret vlastitog propusta i nestručnosti. Apsurdno. No, sve i kad bi prihvatili ovakvu tezu tuženika i kada bi manjkavost tužiteljeve stručne sprema bila razlog za izvanredno otkazivanje, a što da nije niti može biti, tuženik da je reagirao izvan materijalnopravnog i prekluzivnog roka iz čl. 116. st. 2. Zakona o radu koja propisuje da se ugovor o radu može izvanredno otkazati samo u roku od petnaest dana od dana saznanja za činjenicu na kojoj se izvanredni otkaz temelji. Iz obrazloženja Odluke o otkazu da slijedi da se tuženik 19. veljače 2026. dopisom obratio MZOM-u tražeći od njih mišljenje o stručnosti tužitelja, iz čega se zaključuje da je najkasnije tog dana tuženik saznao za „razlog“ za izvanredni otkaz. Dakle, ako je Odluka o otkazu donesena 30. ožujka 2026., gotovo 40 dana od saznanja, da slijedi da je prekluzivni petnaestodnevni rok višestruko premašen. Slijedom navedenoga, kako je potonji razlog sam po sebi sasvim dovoljan da se pobijane odluke tuženika utvrde nezakonitima odnosno nedopuštenima to tužitelj postavlja tužbeni zahtjev kojim traži kao prvo, utvrđenje da je nedopuštena odluka tuženikao izvanrednom otkazu ugovora o radu na neodređeno vrijeme, klasa: 112-03/26-02/02, urbroj: 2198-1-6-26-1, od 30. ožujka 2026. kao i Odluka tuženika klasa: 004-06/26-01/01, urbroj: 2198-1-6-26-2, od 17. travnja 2026. te da radni odnos tužitelja kod tuženika nije prestao te kao drugo, nalažanje tuženiku da tužitelja vrati na rad, na radno mjesto učitelja informatike. Tužitelj potražuje i naknadu parničnog troška sa zakonskim zateznim kamatama.

2. U odgovoru na tužbu dostavljenom sudu 19. svibnja 2026. tuženik se protivi tužbi i postavljenom tužbenom zahtjevu u cijelosti kao neosnovanom. Tuženik da je potpuno opravdano i zakonito otkazao predmetni ugovor o radu tužitelju. Naime, čl. 105. Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi („Narodne novine“ br. 87/08, 86/09, 92/10, 105/10, 90/11, 5/12, 16/12, 86/12, 94/13, 152/14, 7/17, 68/18, 98/19, 64/20, 133/20, 151/22, 155/23, 156/23) da je propisano da uz opće uvjete za zasnivanje radnog odnosa te sukladno općim propisima o radu, osoba koja zasniva radni odnos mora ispunjavati i posebne uvjete za zasnivanje radnog odnosa koji su uređeni ovim zakonom. Tužitelj da se u podnesenoj tužbi referira isključivo na odredbe Zakona o radu, međutim, iz prethodno citirane odredbe Zakona o odgoju i obrazovanju da je razvidno kako odredbe tog zakona nedvojbeno predstavljaju *lex specialis* u odnosu na odredbe Zakona o radu. Tužitelj da svojim kvalifikacijama ne ispunjava uvjete za obavljanje poslova učitelja informatike u osnovnoj školi. Tužitelj da je stekao zvanje stručnog prvostupnika informacijskih tehnologija dok je

Pravilnikom o odgovarajućoj vrsti obrazovanja učitelja i stručnih suradnika u osnovnoj školi („Narodne novine“ br. 06/19, 75/20, dalje: Pravilnik) propisano da za obavljanje poslova učitelja informatike radnik mora minimalno imati završen diplomski studij ili biti sveučilišni prvostupnik odgovarajućeg smjera. Zvanje tužitelja - stručni prvostupnik informacijskih tehnologija da Pravilnikom nije propisano kao odgovarajuće za radno mjesto učitelja informatike, slijedom čega da tužitelj nije kvalificiran, sukladno odredbama Pravilnika te Zakona o odgoju i obrazovanju, za obavljanje navedenih poslova. Tužitelj da u tužbom traži utvrđenje nedopuštenosti odluke tuženika o otkazu te povratak na radno mjesto učitelja informatike, međutim, udovoljavanje takvom zahtjevu da bi bilo potpuno nezakonito, drugim riječima, u direktnoj suprotnosti s odredbama čl. 105. Zakona o odgoju i obrazovanju. Tužitelj da je pritom bio dobro svjestan da njegovo stečeno zvanje nije dovoljno za primanje u rad na neodređeno vrijeme za radno mjesto učitelja informatike. Tužitelj da je prethodno, prije zapošljavanja u Osnovnoj školi Šime Budinića, bio zaposlen kao nastavnik informatike u Gimnaziji Vladimira Nazora u Zadru. Međutim, tužitelj da je tamo bio zaposlen na određeno vrijeme i to ne duže od pet mjeseci, upravo zbog činjenice da ne ispunjava formalne uvjete natječaja u pogledu stručne spreme. Odredbom čl. 107. st. 13. Zakona o odgoju i obrazovanju da je propisano da se iznimno, u slučaju da se na natječaj za zapošljavanje učitelja ili nastavnika ne javi osoba koja ispunjava uvjete iz članka 105. Zakona, radni odnos može zasnovati s osobom koja ne ispunjava uvjete, ali ne duže od 5 mjeseci. Dakle, to da je jedini način na koji tužitelj uopće može obavljati poslove, obzirom da svojom stručnom spremom ne zadovoljava uvjete za zasnivanje radnog odnosa na neodređeno. S tim u svezi tuženik naglašava i činjenicu da tužitelj u podnesenoj tužbi niti ne osporava činjenicu da za svoje radno mjesto ne ispunjava zakonske uvjete, međutim, svejedno traži povratak na radno mjesto učitelja informatike. Dakle, tužitelj da nedvojbeno traži da se odredbe Zakona o odgoju i obrazovanju, koje predstavljaju *lex specialis* u ovom slučaju, i dalje krše u njegovu korist. Tuženik da se, prije otkazivanja ugovora o radu tužitelju, obratio nadležnom ministarstvu sa zahtjevom za tumačenje može li tužitelj, obzirom na stečene kvalifikacije, obavljati posao učitelja informatike u osnovnoj školi. Nadležno Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih da je 25. veljače 2026. poslalo tumačenje u kojem je jasno i nedvojbeno iskazano da vrsta obrazovanja „stručni prvostupnik inženjer informacijskih tehnologija“, Pravilnikom nije predviđena kao odgovarajuća za obavljanje poslova. Ravnateljica tuženika da je odmah nakon što je od djelatnika obaviještena o mišljenju i tumačenju nadležnog ministarstva, poduzela potrebne radnje i donijela pobijanu Odluku o izvanrednom otkazu Ugovora o radu na neodređeno vrijeme, pa stoga da ni s ove strane nema razloga za utvrđenje nedopuštenom odluke o otkazu ugovora. Nadalje, čl. 116. Zakona o radu da je propisano da poslodavac i radnik imaju opravdan razlog za otkaz ugovora o radu, bez obveze poštivanja propisanog ili ugovorenog otkaznog roka, ako zbog teške povrede ili osobito važne činjenice, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa ugovornih strana, nastavak radnog odnosa nije moguć. U konkretnom slučaju da je više nego razvidno da postoji osobito važna činjenica zbog koje nastavak radnog odnosa tužitelja u ovoj osnovnoj školi nije moguć, a razlog je što je takav radni odnos nezakonit odnosno direktno suprotan Zakonu o odgoju i obrazovanju koji priječi osobama s ovakvim stručnim zvanjem da redovno obavljaju poslove učitelja informatike uz ugovor o radu na neodređeno vrijeme. Slijedom navedenog da je razvidno da je predmetna odluka o otkazu bila potpuno opravdana i zakonita, dok je s druge strane tužitelj i sam bio svjestan da ne ispunjava uvjete za zaposlenje kod tužitelja. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan i obvezati tužitelja da tuženiku naknadi parnične troškove uz zakonsku zateznu kamatu.

2.1. Ističe se ovdje da tuženik u nastavku odgovora na tužbu iznosi činjenične navode protutužbe i postavlja protutužbeni zahtjev, međutim, koje sud u ovoj odluci nije izlagao

obzirom da je odlučivanje o protutužbi tuženika, nakon što je sud o tome donio odluku na pripremnom ročištu održanom u ovoj pravnoj stvari, razdvojeno u zaseban postupak.

3. U podnesku od 2. lipnja 2026. kojim se očituje na navode odgovora na tužbu, tužitelj navodi da suprotno stavu tuženika, u konkretnom slučaju ne postoje *lex specialis* i *lex generalis* pravila, već da za odluku o osnovanosti tužbenog zahtjeva postoji samo jedan zakonski okvir i to onaj iz Zakona o radu. Zakon o odgoju i obrazovanju i razni podzakonski akti koje tuženik nabraja da nemaju nikakvu pravnu važnost, jer da ovdje nije riječ o tome ispunjava li tužitelj formalne uvjete za zaposlenje već je li sporna Odluka o otkazu donesena na zakonom dopušten način odnosno je li donesena unutar zakonskog prekluzivnog roka, a jedini relevantan zakon koji daje odgovor na tako prezentirani činjenični supstrat da je Zakon o radu. S obzirom da je tuženik otkazao tužitelju nakon isteka prekluzivnog petnaestodnevnog roka od dana kada je saznao za činjenicu na kojoj se otkaz temelji (čl. 116. st. 2. ZoR), a što tuženik u svom odgovoru na tužbu niti ne spori, to da rasprava o daljnjim razlozima nedopuštenosti pobijane odluke o otkazu postaje suvišna.

4. Odredba čl. 133. st. 1. i st. 2. Zakona o radu („Narodne novine“ br. 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23, 64/23, dalje: ZoR) propisuje da radnik koji smatra da mu je poslodavac povrijedio neko pravo iz radnog odnosa može u roku od petnaest dana od dostave odluke kojom je povrijeđeno njegovo pravo odnosno od saznanja za povredu prava, zahtijevati od poslodavca ostvarenje toga prava pa ako poslodavac u roku od petnaest dana od dostave zahtjeva radnika iz stavka 1. tog članka ne udovolji tom zahtjevu, radnik može u daljnjem roku od petnaest dana zahtijevati zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom. Tumačenjem citirane odredbe proizlazi da je obveza radnika prethodno traženju sudske zaštite obratiti se poslodavcu sa zahtjevom za zaštitu (neimovinskog) prava iz radnog odnosa dok je pravo poslodavca udovoljiti tom zahtjevu radnika ili ne udovoljiti tom zahtjevu radnika. Nadalje, tumačenjem citirane odredbe proizlazi i to da ukoliko poslodavac ne udovolji zahtjevu radnika za zaštitu povrijeđenog prava, bilo na način da na taj zahtjev ne odgovori bilo na način da taj zahtjev odbije, radnik može u daljnjem roku od petnaest dana pred nadležnim sudom zahtijevati zaštitu povrijeđenog prava, a što u slučaju kada radnik smatra da mu je poslodavac pravo iz radnog odnosa povrijedio odlukom o otkazu znači da radnik pred nadležnim sudom može zahtijevati zaštitu prava traženjem da sud utvrdi da je odluka o otkazu nedopuštena, da radni odnos stranka nije prestao i vraćanje na rad, međutim, ne i traženjem da sud utvrdi da je odluka poslodavca kojom on odbija zahtjev radnika iz čl. 133. st. 1. ZoR podnesen u svezi povrede prava otkazom nedopuštena. Ovo stoga što, a kako je to prethodno rečeno, čl. 133. ZoR ovlašćuje poslodavca prihvatiti ili odbiti zahtjev radnika za zaštitu prava pa odbijanje zahtjeva radnika za zaštitu prava, ovo imajući u vidu i to da je zahtjev iz čl. 133. ZoR u biti zahtjev za mirno rješenje spora koji je kao institut propisan s ciljem rješenja sporova između radnika i poslodavca izvan suda, ne predstavlja povredu prava tog radnika iz radnog odnosa. Kako stoga tužba tužitelja u dijelu kojim se traži utvrđenje da je nedopuštena Odluka tuženika klasa: 004-06/26-01/01, urbroj: 2198-1-6 26-2 od 17. travnja 2026., pri čemu među strankama nije sporno da je to Odluka kojom je tuženik odlučio o zahtjevu tužitelja za zaštitu povrijeđenog prava iz čl. 133. st. 1. ZoR, nije dopuštena to je točkom I. ovog rješenja sud tužbu u tom dijelu odbacio.

5. U dokaznom je postupku sud pročitao i pregledao Ugovor o radu na neodređeno vrijeme temeljem natječaja klasa: 112-01/24-02, urbroj: 2198-1-6-24-01 od 15. studenog 2024. (list spisa 6-8), Odluku o izvanrednom otkazu Ugovora o radu na neodređeno vrijeme klasa: 112-03/26-02/04, urbroj: 2198-1-6-26-1 od 30. ožujka 2026. (list spisa 9-10), zahtjev Marka Perića za zaštitu prava (list spisa 11-12), Odluku klasa: 004-06/26-01/01, urbroj:

2198-1-6-26-2 od 17. travnja 2026. (list spisa 13-14), diplomu Marka Perića (list spisa 26) i Obavijest o izboru kandidata (list spisa 27). Izvedeni su time u dokaznom postupku svi materijalni dokazi koje su stranke predložile izvesti u svezi navoda tužbe i odgovora na tužbu dok sud nije (po prijedlogu tuženika) izveo personalne dokaz saslušanjem parničnih stranaka i svjedoka Nine Glavan (predsjednice Školskog odbora tuženika), Maje Barabe (tajnice škole) i Maje Brozović (tajnice računovodstva), budući je sud pravno relevantno činjenično stanje za donošenje odluke o tužbenom zahtjevu našao dovoljno raspravljenim temeljem materijalnih dokaza u spisu, poradi čega bi svako daljnje izvođenje dokaza bilo protivno načelu ekonomičnosti i efikasnosti parničnog postupka.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6.1. Tužitelj tužbenim zahtjevom traži utvrđenje da nije dopuštena tuženikova Odluka o izvanrednom otkazu Ugovora o radu tužitelja te da radni odnos stranaka nije prestao kao i vraćanje na rad na radno mjesto učitelja informatike pa je tako predmet spora dopuštenost izvanrednog otkaza ugovora o radu i vraćanje radnika na rad.

6.2. Odredbom čl. 112. st. 1. toč. 7. ZoR je propisano da ugovor o radu prestaje otkazom pri čemu odredba čl. 114. ZoR propisuje da poslodavac i radnik mogu otkazati ugovor o rad, a odredba čl. 120. ZoR propisuje da otkaz mora biti u pisanom obliku, da poslodavac mora obrazložiti otkaz te da se otkaz mora dostaviti osobi kojoj se otkazuje.

6.3. Sukladno čl. 116. st. 1. ZoR poslodavac i radnik imaju opravdani razlog za otkaz ugovora o radu sklopljenog na neodređeno ili određeno vrijeme, bez obveze poštivanja propisanog ili ugovorenog otkaznog roka (izvanredni otkaz), ako zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa ili neke druge osobito važne činjenice, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka, nastavak radnog odnosa nije moguć.

6.4. Sukladno čl. 116. st. 2. ZoR ugovor o radu se može izvanredno otkazati samo u roku od 15 dana od saznanja za činjenicu na kojoj se izvanredni otkaz temelji.

6.5. Sukladno čl. 133. ZoR radnik koji smatra da mu je poslodavac povrijedio neko pravo iz radnog odnosa može u roku od petnaest dana od dostave odluke kojom je povrijeđeno njegovo pravo odnosno od saznanja za povredu prava, zahtijevati od poslodavca ostvarenje toga prava. Ako poslodavac u roku od petnaest dana od dostave zahtjeva radnika iz stavka 1. tog članka ne udovolji tom zahtjevu, radnik može u daljnjem roku od petnaest dana zahtijevati zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom pri čemu zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom ne može zahtijevati radnik koji prethodno poslodavcu nije podnio zahtjev iz stavka 1. tog članka, osim u slučaju zahtjeva radnika za naknadom štete ili drugog novčanog potraživanja iz radnog odnosa.

7. Iz Ugovora o radu na neodređeno vrijeme temeljem natječaja klasa: 112-01/24-02, urbroj: 2198-1-6-24-01 od 15. studenog 2024. (list spisa 6-8, dalje: Ugovor o radu), koji su stranke nesporno sklopile, proizlazi da je tuženik proveo natječaj za zapošljavanje na neodređeno vrijeme na radnom mjestu učitelja Informatike i da je temeljem provedenog natječaja sklapanjem Ugovora o radu ovdje tužitelj Marko Perić, str. prvostupnik inf. tehnologija uz stečene nastavničke kompetencije zasnovao radni odnos u Osnovnoj školi Šime Budunić Zadar za rad na radnom mjestu učitelja Informatike na neodređeno vrijeme.

7.1. Nadalje, iz Ugovora o radu proizlazi i to da će radnik s radom u školi započeti 15. studenog 2024. (članak 3.), da se radni odnos zasniva uz probni rad u trajanju od tri mjeseca i uvjet polaganja stručnog ispita u roku od dvije godine od dana zasnivanja radnog odnosa (članak 2.), da će radnik raditi u punom radnom vremenu od 40 sati tjedno i 8 sati dnevno (članak 6.), da će radnik obavljati poslove učitelja Informatike sukladno odredbama važećih propisa i prema nalogu Ravnatelja škole te da je radnik stručan za obavljanje poslova tog radnog mjesta sukladno odredbi čl. 105. st. 6. Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi i odredbi čl. 15. Pravilnika o odgovarajućoj vrsti obrazovanja učitelja i stručnih suradnika u osnovnoj školi („Narodne novine“ br. 6/19, 75/20) (članak 4.) te da taj Ugovor i radnik i škola mogu redovito i izvanredno otkazati na način i pod uvjetima sukladno važećim zakonskim odredbama, odredbama Kolektivnog ugovora i odredbama Pravilnika o radu škole (članak 9.).

7.2. Uvidom u diplomu Marka Perića (list spisa 26) sud utvrđuje da je tužitelj 23. listopada 2020. završio trogodišnji preddiplomski stručni studij Informacijske tehnologije, ostvario 183 ECTS boda i stekao akademski naziv stručni prvostupnik (baccalaureus) inženjer informacijskih tehnologija, a koja se stručna sprema tužitelja navodi i u Ugovoru o radu, dakle, za koju stručnu spremu tuženik u vrijeme provođenja natječaja i sklapanja Ugovora o radu ocjenjuje da je dovoljna (da daje potrebnu razinu stručnosti) za zapošljavanje na radnom mjestu učitelja Informatike u osnovnoškolskoj ustanovi u Republici Hrvatskoj.

7.3. Iz Odluke o izvanrednom otkazu Ugovora o radu na neodređeno vrijeme klasa: 112-03/26-02/04, urbroj: 2198-1-6-26-1 od 30. ožujka 2026. (list spisa 9-10, dalje: Odluka o izvanrednom otkazu) proizlazi da tuženik na temelju čl. 116. ZoR, čl. 114. Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi i čl. 80. Pravilnika o radu OŠ Šime Budinića Zadar donosi odluku da se radniku Marku Periću ovdje tužitelju zaposlenom na radnom mjestu učitelja Informatike daje izvanredno otkaz ugovora o radu sklopljenog 15. studenog 2024., da Ugovor o radu prestaje s danom dostave te odluke i da radniku ovdje tužitelju pripada naknada za neiskorišteni godišnji odmor zbog nemogućnosti korištenja godišnjeg odmora za 2025. i 2026. godinu u skladu s čl. 82. Zakona o radu.

7.4. Nadalje, iz obrazloženja Odluke o izvanrednom otkazu proizlazi da je nakon revizije dosjea svih djelatnika tuženika, tajnica Škole uvidom u dosje tužitelja kao djelatnika uočila da je po diplomi tužitelj stručni prvostupnik (baccalaureus) inženjer informacijskih tehnologija; da prema čl. 17. važećeg Pravilnika o odgovarajućoj vrsti obrazovanja učitelja i stručnih suradnika u osnovnoj školi („Narodne novine“ br. 6/19) isti nije stručan za obavljanje poslova učitelja informatike u osnovnoj školi; da je o svemu obaviješteno Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih, Samostalni sektor za pravne poslove i drugostupanjski postupak (klasa: 600-04/26-01/02, urbroj: 2198-1-6-26-1 od 19. veljače 2026.) od kojeg je zatraženo mišljenje o stručnosti djelatnika Marka Perića za obavljanje poslova učitelja informatike; da je 11. ožujka 2026. tuženik zaprimio odgovor Ministarstva znanosti, obrazovanja i mladih (klasa: 602-02/26-3/00036, urbroj: 533-10-26-0002 od 25. veljače 2026.) sukladno kojem vrsta obrazovanja stručni prvostupnik inženjer informacijskih tehnologija, Pravilnikom o odgovarajućoj vrsti obrazovanja učitelja i stručnih suradnika u osnovnoj školi nije propisana kao odgovarajuća za radno mjesto učitelja informatike; da s obzirom na navedeno ravnateljica tuženika donosi odluku o donošenju izvanrednog otkaza Ugovora o radu tužitelja, da o toj namjeri sukladno čl. 150. Zakona o radu ravnateljica tuženika obavještava sindikalnog povjerenika s ovlastima radničkog vijeća Martinu Buić (klasa: 150-02/26-01/01, urbroj: 2198-1-6-26-1 od 18. ožujka 2026.) koja svoje očitovanje ne dostavlja u roku od 5 dana te se sukladno čl. 150. st. 6. Zakona o radu smatra da nema

primjedbi i prijedloga; da 27. ožujka 2026. prije donošenja te Odluke Školski odbor tuženika na 16. sjednici daje svoju prethodnu suglasnost na izvanredni otkaz ugovora o radu tužitelju; te da sukladno navedenom ravnateljica 30. ožujka 2026. donosi pobijanu Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu tužitelja sklopljenog 15. studenog 2024.

7.5. Iz navedenog dakle proizlazi da je tuženik Odluku o izvanrednom otkazu donio iz razloga što tužitelj nema stručnu spremu koja se važećim podzakonskim aktom traži za obavljanje poslova učitelja informatike u osnovnoj školi na neodređeno vrijeme, ovo nakon što je na upit tuženika Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih tuženiku 11. ožujka 2026. dostavilo svoje očitovanje da vrsta obrazovanja stručni prvostupnik inženjer informacijskih tehnologija, Pravilnikom o odgovarajućoj vrsti obrazovanja učitelja i stručnih suradnika u osnovnoj školi nije propisana kao odgovarajuća za radno mjesto učitelja informatike te nakon što je o namjeri izvanrednog otkazivanja Ugovora o radu tužitelja ravnateljica tuženika obavijestila sindikalnog povjerenika s ovlastima radničkog vijeća koji se toj namjeri nije usprotivio te nakon što je Školski odbor tuženika na 16. sjednici održanoj 27. ožujka 2026. dao prethodnu suglasnost za izvanredno otkazivanje Ugovora o radu tužitelja.

7.6. Istaknimo ovdje i to da je sud cijeneći datum donošenja Odluke o izvanrednom otkazu 30. ožujka 2026. u svezi sa datumom 9. travnja 2026. s kojim je datiran zahtjev Marka Perića za zaštitu prava (list spisa 11-12) kao i navode Odluke klasa: 004-06/26-01/01, urbroj: 2198-1-6-26-2 od 17. travnja 2026. (list spisa 13-14) da je tuženik poštom 10. travnja 2026. zaprimio tužiteljev zahtjev za zaštitu prava pa navedeno dalje cijeneći u svezi s datumom donošenja Odluke klasa: 004-06/26-01/01, urbroj: 2198-1-6-26-2 od 17. travnja 2026. (list spisa 13-14) i činjenicom koja proizlazi iz dostavne naredbe u toj Odluci da je tuženik istu tužitelju dostavio putem punomoćnika na adresu Zadar, Andrije Hebranga 13, utvrdio kao prvo, to da je tužitelj po zaprimanju Odluke o izvanrednom otkazu od 30. ožujka 2026. zahtjev za zaštitu prava iz radnog odnosa tuženiku uputio pravodobno u roku propisanom čl. 133. st. 1. ZoR te kao drugo, to da je nakon što je tuženik Odlukom od 17. travnja 2026. odbio njegov zahtjev za zaštitu prava iz radnog odnosa tužitelj pravodobno u roku propisanom čl. 133. st. 2. ZoR podnio ovu tužbu, a koje činjenice pravodobnosti podnošenja zahtjeva za zaštitu prava te pravodobnosti podnošenja predmetne tužbe u smislu čl. 133. st. 1. i st. 2. ZoR tuženik u ovom postupku ne osporava.

7.7. Ono što je među strankama u postupku sporno je kao prvo, to da li naknadno tijekom radnog odnosa utvrđena formalna nestručnost tužitelja za obavljanje poslova radnog mjesta na koje je zaposlen Ugovorom o radu konkretno nedostatak stručne spreme koja se važećim podzakonskim aktom traži za obavljanje poslova učitelja informatike u osnovnoj školi na neodređeno vrijeme opravdani razlog za izvanredni otkaz Ugovora o radu tužitelja te kao drugo, to da li je Odluka o izvanrednom otkazu donesena u prekluzivnom roku propisanom čl. 116. st. 2. ZoR.

8. U svezi prve sporne činjenice sud ističe kako slijedi.

8.1. Odredba čl. 105. st. 1. Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi („Narodne novine“ br. 87/08, 86/09, 92/10, 105/10, 90/11, 5/12, 16/12, 86/12, 94/13, 152/14, 7/17, 68/18, 98/19, 64/20, 133/20, 151/22, 155/23, 156/23, dalje: Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi) propisuje da uz opći uvjet za zasnivanje radnog odnosa, sukladno općim propisima o radu, osoba koja zasniva radni odnos u školskoj ustanovi mora ispunjavati i posebne uvjete za zasnivanje radnog odnosa pri čemu st. 2. tog članka dalje propisuje da su posebni uvjeti za zasnivanje radnog odnosa u školskoj ustanovi

za osobe koje sudjeluju u odgojno-obrazovnom radu s učenicima poznavanje hrvatskog jezika i latiničnog pisma u mjeri koja omogućava izvođenje odgojno-obrazovnog rada te odgovarajuća vrsta i razina obrazovanja kojom su osobe stručno osposobljene za obavljanje odgojno-obrazovnog rada.

8.2. Nadalje, odredba čl. 105. st. 6. Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi propisuje da poslove učitelja predmetne nastave u osnovnoj školi može obavljati osoba koja je završila: a) studij nastavničkoga smjera odgovarajućeg nastavnog predmeta na razini sveučilišnog diplomskog studija ili sveučilišnog integriranog prijediplomskog i diplomskog studija; b) 1. studij odgovarajuće vrste na razini sveučilišnog diplomskog studija ili sveučilišnog integriranog prijediplomskog i diplomskog studija ili stručni diplomski studij odgovarajuće vrste te je stekla potrebno pedagoško-psihološko-didaktičko-metodičko obrazovanje s najmanje 55 ECTS-a (u daljnjem tekstu: pedagoške kompetencije), ako se na natječaj ne javi osoba iz točke a) ovoga stavka ili 2. četverogodišnji dodiplomski stručni studij razredne nastave s pojačanim programom iz odgovarajućeg nastavnog predmeta ili sveučilišni integrirani prijediplomski i diplomski studij primarnog obrazovanja s modulom za izvođenje nastave odgovarajućeg nastavnog predmeta, ako se na natječaj ne javi osoba iz točke a) ovoga stavka; c) sveučilišni prijediplomski ili stručni prijediplomski studij na kojem se stječe najmanje 180 ECTS bodova te je stekla pedagoške kompetencije, ako se na natječaj ne javi osoba iz točaka a) i b) ovoga stavka.

8.3. Podvođenjem činjenice utvrđene iz diplome Marka Perića (list spisa 26) - činjenice da je tužitelj završio trogodišnji preddiplomski stručni studij Informacijske tehnologije, ostvario 183 ECTS boda i stekao akademski naziv stručni prvostupnik (baccalaureus) inženjer informacijskih tehnologija te činjenice utvrđene iz Ugovora o radu (list spisa 6-8) – činjenice da je tužitelj stekao nastavničke kompetencije pod citiranu odredbu čl. 105. st. 6. Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi proizlazi utvrđenje suda da je Ugovor o radu stranaka sklopljen temeljem čl. 105. st. 6. toč. c) Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi, a budući obzirom na završen studij i stečenu stručnu spremu tužitelj ne ispunjava uvjete iz čl. 105. st. 6. toč. a) i toč. b). Posebno se pri tome ističe da tuženik u ovom postupku niti tvrdi niti dokazuje da se na natječaj temeljem kojeg je tužitelj zaposlen kod tuženika javila osoba iz čl. 105. toč. a) i b) Zakona.

8.4. Tumačenjem odredbe čl. 105. st. 6. toč. c) Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi u svezi s odredbom čl. 16. Pravilnika o odgovarajućoj vrsti obrazovanja učitelja i stručnih suradnika u osnovnoj školi („Narodne novine“ br. 6/19, 75/20, dalje: Pravilnik) kao podzakonskog akta kojim se detaljno propisuje odgovarajuća vrsta obrazovanja koju moraju imati učitelji i stručni suradnici u osnovnoj školi, a koja odredba propisuje da učitelj informatike mora imati sljedeću vrstu obrazovanja sukladno članku 105. stavku 6. točka c) Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi: Informatika - preddiplomski sveučilišni studij - sveučilišni prvostupnik (baccalaureus) informatike; Informacijske znanosti - preddiplomski sveučilišni studij - sveučilišni prvostupnik (baccalaureus) informacijskih znanosti; Informacijski sustavi - preddiplomski sveučilišni studij - sveučilišni prvostupnik (baccalaureus) informatike; Računarstvo - preddiplomski sveučilišni studij - sveučilišni prvostupnik (baccalaureus) računarstva; Matematika i informatika - preddiplomski sveučilišni studij - sveučilišni prvostupnik (baccalaureus) matematike i informatike; Matematika i računarstvo - preddiplomski sveučilišni studij - sveučilišni prvostupnik (baccalaureus) matematike i računarstva; Fizika i informatika - preddiplomski sveučilišni studij - sveučilišni prvostupnik (baccalaureus) fizike i informatike; Elektrotehnika i informacijska tehnologija - preddiplomski sveučilišni studij - sveučilišni

prvostupnik (baccalaureus) elektrotehnike i informacijske tehnologije; sud utvrđuje da na radnom mjestu učitelja Informatike kod tuženika na neodređeno vrijeme može biti zakonito zaposlena samo osoba koja ima neku od vrsta obrazovanja kako je to prethodno specificirano, a tužitelj koji ima završen trogodišnji preddiplomski stručni studij Informacijske tehnologije i stečen akademski naziv stručni prvostupnik (baccalaureus) inženjer informacijskih tehnologija, nema niti jednu od vrsta obrazovanja koja se čl. 17. Pravilnika traži za rad na mjestu učitelja informatike u osnovnoj školi sukladno čl. 105. st. 6. Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi. Posebno sud pri tome ističe da Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi po pitanju radnog odnosa tužitelja i tuženika predstavlja *lex specialis* u odnosu na ZoR budući se radi o zakonu koji propisuje posebne uvjete za zasnivanje radnog odnosa u osnovnoj školi odnosno posebne uvjete za obavljanje poslova radnog mjesta učitelja u osnovnoj školi (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u presudi broj Revr 1170/15-2 od 28. listopada 2015.).

8.5. Kako dakle tužitelj nedvojbeno nema vrstu obrazovanja i stručnu spremu koja se sukladno Zakonu o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi te Pravilniku traži za obavljanje poslova učitelja informatike u osnovnoj školi na neodređeno vrijeme, a nedostatak zakonom propisane vrste obrazovanja i stručne spreme nužne za zapošljavanje odnosno nužne za obavljanje poslova učitelja u osnovnoškolskoj ustanovi prema ocjeni ovog suda predstavlja osobito važnu činjenicu u smislu čl. 116. st. 1. ZoR zbog koje, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka, nastavak radnog odnosa nije moguć, to je tuženik za donošenje Odluke o izvanrednom otkazu imao opravdani razlog u smislu čl. 116. st. 1. ZoR. Naime, činjenica da je Zakonom o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi i Pravilnikom propisana točno određena vrsta obrazovanja koju osoba mora imati kako bi mogla obavljati poslove učitelja u osnovnoj školi ukazuje na značaj stručnosti osobe koja radi na mjestu učitelja, ovo nedvojbeno jer je riječ o profesiji od javnog interesa u kojoj država mora osigurati jednaku kvalitetu i sigurnost obrazovanja za svu djecu. Zakonom određena vrsta obrazovanja pri tome jamči zaštitu interesa učenika, stručnost u predmetu, pedagoške kompetencije, jednake standarde te profesionalnu odgovornost, a od kojeg je značaja to da poslove učitelja u osnovnoj školi na neodređeno vrijeme obavljaju osobe sa točno određenom vrstom obrazovanja je razvidna i iz činjenice da će ukoliko se u postupku nadzora od strane prosvjetne inspekcije utvrdi da na radnom mjestu učitelja radi osoba koja nema Zakonom i Pravilnikom određenu vrstu obrazovanja školi posebnim upravnim rješenjem biti zabranjeno da taj radnik obavlja poslove učitelja, ovo sukladno Zakonu o prosvjetnoj inspekciji („Narodne novine“ br. 61/11, 16/12, 98/19, 52/21). Upravo zbog navedenog nedostatak Zakonom i Pravilnikom propisane vrste obrazovanja i stručne spreme za obavljanje poslova učitelja informatike u osnovnoj školi na neodređeno vrijeme prema ocjeni ovog suda predstavlja osobito važnu činjenicu u smislu čl. 116. st. 1. ZoR zbog koje, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka, nastavak radnog odnosa tužitelja kod tuženika nije moguć.

8.6. U svezi s navedenim je za istaknuti i to da je u pobijanoj Odluci o izvanrednom otkazu tuženik jasno naveo da se ta odluka donosi temeljem čl. 116. ZoR i da se radi o izvanrednom otkazu Ugovora o radu pa kada u svezi s navedenim sud cijeni činjenicu da je iz Obrazloženja pobijane Odluke o izvanrednom otkazu nedvojbeno jasno da je razlog zbog kojeg tuženik izvanredno otkazuje Ugovor o radu tužitelja taj što tužitelj nema stručnu spremu koja se važećim podzakonskim aktom traži za obavljanje poslova učitelja informatike u osnovnoj školi na neodređeno vrijeme, tada je sasvim jasno da tuženik Odluku o izvanrednom otkazu donosi zbog osobito važne činjenice zbog koje, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih strana, nastavak radnog odnosa nije moguć. Zbog

navedenog sud cijeni neosnovanim tužbeni navod da iz pobijane Odluke o izvanrednom otkazu nije jasno da li se Ugovor o radu tužitelja otkazuje zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa ili neke druge osobito važne činjenice.

9. U svezi druge sporne činjenice sud ističe da je pitanje pravodobnosti izvanrednog otkaza ugovora o radu regulirano čl. 116. st. 2. ZoR koji propisuje da se ugovor o radu može izvanredno otkazati samo u roku od 15 dana od dana saznanja za činjenicu na kojoj se izvanredni otkaz temelji. Stoga, da bi sud utvrdio da li je odluka o izvanrednom otkazu pravodobna u smislu čl. 116. st. 2. ZoR, potrebno je prethodno utvrditi činjenicu o danu kada poslodavac saznaje za činjenicu na kojoj se izvanredni otkaz temelji, ovdje konkretno o danu kada tuženik saznaje za činjenicu da tužitelj nema stručnu spremu koja se važećim podzakonskim aktom traži za obavljanje poslova učitelja informatike u osnovnoj školi na neodređeno vrijeme.

9.1. Kao dan saznanja da tužitelj nema stručnu spremu koja se važećim podzakonskim aktom traži za obavljanje poslova učitelja informatike u osnovnoj školi na neodređeno vrijeme se u konkretnom slučaju, prema ocjeni ovog suda, ne može se smatrati dan kada tuženik zaprima natječajnu dokumentaciju tužitelja u sklopu koje i diplomu tužitelja iz koje je razvidna tužiteljeva stručna sprema kao ni dan sklapanja Ugovora o radu u kojem se izričito navodi tužiteljeva stručna sprema, ovo stoga što je iz same činjenice da je tuženik s tužiteljem sklopio Ugovor o radu na neodređeno vrijeme jasno da u vrijeme provođenja natječaja kao i u vrijeme sklapanja Ugovora o radu tuženik nije imao sigurno znanje (pri čemu nije relevantno da li je nedostatak tog znanja posljedica pravnog neznanja odgovorne osobe tuženika ili je to posljedica nečeg drugog) da stručna sprema koju tužitelj ima nije odgovarajuća tj. potrebna stručna sprema za zapošljavanje na radnom mjestu učitelja informatike u osnovnoj školi na neodređeno vrijeme.

9.2. Nadalje, kao dan saznanja da tužitelj nema stručnu spremu koja se važećim podzakonskim aktom traži za obavljanje poslova učitelja informatike u osnovnoj školi na neodređeno vrijeme se u konkretnom slučaju, prema ocjeni ovog suda, ne može se smatrati niti dan kada tajnica tuženika uvidom u dosje tužitelja uočava da je po diplomi tužitelj stručni prvostupnik (baccalaureus) inženjer informacijskih tehnologija, a budući uočavanje te činjenice od strane tajnice tuženika još uvijek ne predstavlja sigurno saznanje tuženika da tužitelj nema stručnu spremu koja se važećim podzakonskim aktom traži za obavljanje poslova učitelja informatike u osnovnoj školi na neodređeno vrijeme, a što sud utvrđuje i obzirom na činjenicu da nakon što tajnica tuženika uočava navedeno uvidom u dosje tužitelja, tuženik Ministarstvu znanosti, obrazovanja i mladih, Samostalnom sektoru za pravne poslove i drugostupanjski postupak upućuje dopis od 19. veljače 2026. kojim traži mišljenje o stručnosti tužitelja za obavljanje poslova učitelja informatike kod tuženika.

9.3. Po takvom traženju tuženika, a kako to proizlazi iz navoda samog tuženika iznesenih u Obrazloženju pobijane Odluke o izvanrednom otkazu, Ministarstvo znanosti, obrazovanja i mladih tuženiku 11. ožujka 2026. dostavlja odgovor da vrsta obrazovanja stručni prvostupnik inženjer informacijskih tehnologija Pravilnikom o odgovarajućoj vrsti obrazovanja učitelja i stručnih suradnika u osnovnoj školi nije propisana kao odgovarajuća za radno mjesto učitelja informatike kod tuženika i upravo taj datum 11. ožujka 2026. prema ocjeni ovog suda predstavlja dan kada tuženik sa sigurnošću saznaje da tužitelj nema stručnu spremu koja se važećim podzakonskim aktom traži za obavljanje poslova učitelja informatike u osnovnoj školi na neodređeno vrijeme, dakle, dan kada tuženik saznaje za činjenicu na kojoj temelji predmetni izvanredni otkaz.

9.4. Međutim, iako točno da je od 11. ožujka 2026. pa do dana donošenja Odluke o izvanrednom otkazu 30. ožujka 2026. prošlo više od petnaest dana, ovaj sud utvrđuje da Odluka o izvanrednom otkazu nije nepravodobna u smislu čl. 116. st. 2. ZoR. Naime, nedostatak vrste obrazovanja koja se Pravilnikom traži za obavljanje poslova učitelja informatike u osnovnoj školi kod tužitelja neprekidno postoji sve do dana donošenja Odluke o izvanrednom otkazu (pa i u vrijeme zaključenja raspravljanja u ovoj pravnoj stvari budući tužitelj ne dokazuje da je u međuvremenu stekao potrebnu vrstu obrazovanja). Dakle, ovdje se ne radi o određenom ponašanju radnika (koje se može okarakterizirati kao osobito teška povreda obveze iz radnog odnosa u smislu čl. 116. st. 1. ZoR) koje je poduzeto u jednom trenutku vremena (primjerice, fizičkom napadu na drugog radnika ili krađi novca iz blagajne poslodavca) te nakon toga prestaje pa da se stoga rok iz čl. 116. st. 2. ZoR ima računati od dana saznanja poslodavca za to ponašanje radnika, već se ovdje radi o trajnom stanju koje predstavlja kontinuirano postojeću (ovo naravno razmatrano do dana donošenja Odluke o izvanrednom otkazu) osobito važnu činjenicu zbog koje nastavak radnog odnosa nije moguć, a poradi čega se odluka o izvanrednom otkazu ima smatrati pravodobnom u smislu čl. 116. st. 2. ZoR dok god je ista donesena za kontinuiranog trajanja osobito važne činjenice zbog koje nastavak radnog odnosa nije moguć, a što predmetna Odluka o izvanrednom otkazu jest. Ovo osobito jer je u konkretnom slučaju ta osobito važna činjenica razlog zbog kojeg je sklapanjem Ugovora o radu u biti stvoreno protupravno stanje koje se mora moći sanirati u bilo kojem trenutku vremena, neovisno da li je to u roku od 15 ili u roku od 20 dana od saznanja poslodavca za postojanje te osobito važne činjenice, onda kad je nedvojbeno da je poslodavac odmah po saznanju za tu činjenicu počeo poduzimati radnje s ciljem izvanrednog otkazivanja Ugovora o radu (obavješćavanje sindikalnog povjerenika s ovlastima radničkog vijeća o namjeri otkazivanja i dostavljanje odluke na suglasnost Školskom odboru).

10. Utvrdivši tako da je Odluka o izvanrednom otkazu dopuštena u smislu čl. 116. st. 1. ZoR te da je ova Odluka pravodobna u smislu čl. 116. st. 2. ZoR, sud je tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži da sud utvrdi da je Odluka tuženika o izvanrednom otkazu ugovora o radu na neodređeno vrijeme klasa: 112-03/26-02/02, urbroj: 2198-1-6-26-1 od 30. ožujka 2026. nedopuštena slijedom čega da radni odnos tužitelja kod tuženika nije prestao te kojim traži da sud naloži tuženiku vratiti tužitelja na rad na radno mjesto učitelja informatike ocijenio neosnovanim te ga je ovom presudom odbio.

11. Odluka o zahtjevima stranaka za naknadu parničnog troška utemeljena je na čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91, 91/92, 122/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, dalje: ZPP) kojim je propisano da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranici naknaditi troškove izazvane vođenjem postupka. Zahtjev tužitelja kao stranke koja je u cijelosti izgubila u sporu za naknadu parničnih troškova u iznosu od 687,50 Eura sa zakonskom zateznom kamatom (specificiranom u tužbi) je stoga odbijen kao neosnovan dok je zahtjev tuženika za naknadu parničnih troškova ocijenjen osnovanim, pri čemu je visina troškova na naknadu koje tuženik ima pravo odmjerena prema odredbi Tbr. 7. toč. 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ br. 138/23, dalje: Tarifa) kojom je propisano da odvjetniku pripada jednokratna nagrada u visini od 250 bodova koja obuhvaća najviše do 4 radnje za svaki prvostupanjski postupak u postupku iz radnih odnosa osim u procjenjivim predmetima dok mu za svaki daljnju radnju pripada nagrada u visini od 50 bodova. Tuženiku su prema ocjeni suda tako osnovano nastali troškovi po osnovi zastupanja po punomoćniku iz reda odvjetnika u iznosu od 500,00 Eura (1 x 250 bodova x 2,00 Eura sukladno Tbr. 7. toč. 2. Tarife), a što sveukupno uz zatraženi i temeljem

Tbr. 46. Tarife pripadajući PDV od 25% iznosi 625,00 Eura, ovo jer je u tijeku ovog prvostupanjskog postupka tuženik poduzeo svega dvije radnje (sastav odgovora na tužbu i zastupanje na pripremnom ročištu). Uz navedeno je tuženiku priznato i pravo na isplatu zatražene zakonske zatezne kamate tekuće od dana donošenja ovog rješenja do isplate, ovo sukladno čl. 151. st. 3. ZPP.

U Zadru, 30. srpnja 2026. godine

S u d a c
Neva Lukin

Uputa o pravnom lijeku:

1. Stranci koja je pristupila na ročište za objavu, rok za žalbu teče od dana tog ročišta. Rok za žalbu je 15 (petnaest) dana. Žalba se dostavlja pisano ovom sudu za sud drugog stupnja.

2. Stranci koja nije pristupila na ročište za objavu presude, a o njemu je uredno obaviještena, rok za žalbu teče od dana tog ročišta. Rok za žalbu je 15 (petnaest) dana. Žalba se dostavlja pisano ovom sudu za sud drugog stupnja.

3. Stranci koja nije pristupila na ročište za objavu presude, a o njemu nije uredno obaviještena, rok za žalbu teče od dana dostave pisanog otpravka presude. Rok za žalbu je 15 (petnaest) dana. Žalba se dostavlja pisano ovom sudu za sud drugog stupnja.

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku,
2. Tuženiku po punomoćniku.

Broj zapisa: **9-3088b-6c574**

Kontrolni broj: **0997b-7c58c-f8864**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Neva Lukin, O=OPĆINSKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.